

La dosar: 1348/57/2007 Pronunțare: 21.11.2007

Către CURTEA DE APEL ALBA
– Secția Contencios Administrativ și Fiscal -

Subscrisa Asociația EDU CER, în calitate de intervenient în cauza ce formează obiectul dosarului 1348/57/2007 al acestei instanțe, prin membru fondator ec. Bădiță Ion Sebastian, formulam prezentele

CONCLUZII SCRISE

prin care vă solicităm respectuos:

1. **Admiterea recursului formulat de către recurentul-reclamant, în prezenta cauză și pe cale de consecință modificarea sentinței civile nr. 1016/CA/19.07.2007 în sensul că este fondată critica reclamantului cu privire la nelegala constituire a comisiei de etică din cadrul universității parate, dar și cea referitoare la acordarea daunelor morale în cuantumul solicitat de reclamant.**
2. **Respingerea recursului declarat de universitatea pârâtă ca NEFONDAT**

MOTIVATIE

I. Având în vedere dezbaterile din data de 07.11.2007, în care se contesta „LIPSA de INTERES” a asociației noastre, de către recurentul-pârât Universitatea Babeș Bolyai, în intervenția pe care am formulat-o, în vederea instanței de judecată, ca Asociația EDU CER, își desfășoară activitatea în baza OG 26/2000, cu privire la asociații și fundații cu toate modificările și completările ulterioare având prevăzute în statut ca principale obiective (Art. 7):

- „Semnalarea abuzurilor, ilegalităților, imposturii, incompetenței și a actelor de corupție.
- Acordarea de asistență juridică și de alta natura persoanelor din sistem, aflate în situația de a-si apăra drepturile, de a riposta la abuzuri sau ilegalități comise de autorități ale statului.
- Impunerea respectării legilor privind transparenta guvernării, a accesului la informațiile publice și colaborării cu societatea civilă.
- Urmărirea respectării legislației în activitatea instituțiilor și autorităților statului.”

Față de obiectivele de mai sus, solicităm respingerea excepției „lipsei de interes” ca nefondată, atâta timp cât prin lege, asociațiile neguvernamentale pot apăra interese private și publice dintre cele prevăzute prin propriu statut. Așa cum am arătat și prin cererea de intervenție formulată, apreciem că dl. Prof. Univ. Dr. Pop Ioan a fost îndepărtat abuziv de către conducerea UBB. Este de interes pentru societate și chiar și pentru universitatea pârâtă, ca dl. POP să-și continue activitatea și să contribuie în mod activ la progresul științei și la creșterea prestigiului universității la care a lucrat mai bine de 50 ani, ignorând interesele unui pol de putere ce dorește eliminarea eminentului profesor din viața universitară doar ca a îndrăznit să critice conducerea universității și care afirma nonșalant chiar în fața instanței că „nu contează ca s-au pierdut câteva miliarde de lei, ca nu le-a pierdut reclamantul ci universitatea”.

II. În ceea ce privește concluziile puse de reprezentantul paratei, în ceea ce privește nelegala constituire a COMISIEI DE ETICA, în vederea onoratei instanțe ca mai multe persoane din componența acestei comisii, dețineau (dețin și astăzi) funcții de conducere la anumite facultăți sau departamente din cadrul universității pârâte de așa cum am arătat și în cererea de intervenție, fapt ce încalcă prevederile art. 7 din OMEC 4492/2005 în care se arată ca : „nu pot fi membri în Comisia de etică universitară persoanele care ocupă funcții de conducere în instituția de învățământ superior, la nivel de universitate sau facultate”

Susținerea, aberantă de altfel, a reprezentantului recurenței-pârâte precum ca funcțiile: de „SEF DE CATEDRA”, de „Vicepreședinte al Consiliului Academic” sau de „Director al unui departament” (Grădina Botanică), nu sunt funcții de conducere la nivel de universitate sau facultate, nu își găsesc susținere în textul legii (Legea 128/1997) și nici măcar în propriile regulamente ale universității pârâtei:

De exemplu în „MEDOLOGIA PRIVIND ORGANIZAREA ALEGERILOR CODUCERILOR ACADEMICE din UBB”, aprobat de Senatul UBB în data de 07.11.2007, document ce are numărul 18342/07.11.2007, art. 2 prevede:

„Art. 2. Structurile de conducere la nivelul Universității Babeș-Bolyai sunt: Senatul Universității, Colegiu Senatului, Consiliul Academic al Universității, Consiliul de Administrație al Universității, Consiliul Profesoral al Facultății, Consiliul Departamentului, Biroul Catedrei.

Conducerea Universității Babeș-Bolyai se asigură de Senatul Universității Babeș Bolyai. Orice funcție organism din Universitate se subordonează Senatului Universității Babeș Bolyai.

Funcțiile de conducere sunt:

- Rectorul; prorectorul; cancelarul general; decanii; prodecani; cancelarii facultăților; **directorii de departamente; șefii de catedre**
- Președintele Consiliului Academic, **vicepreședinții Consiliului Academic**

Față de cele de mai sus, rezultă fără urmă de îndoială ca numiții: POP LIVIU, ROTH MARIA SZAMOSKOZO, WOLFGANG BRECKNER, FELICIAN MICLE, Florin STRETEANU membrii ai comisiei de etică și deținători ai unor funcții de conducere la nivel de universitate respectiv facultate erau INCOMPATIBILI să analizeze acuzațiile formulate de reclamantul POP IOAN, cu atât mai mult cu cât „ACUZATORUL” era chiar RECTORATUL UBB, și nu vreo persoană fizică.

Votul Senatului Universității, în aceste condiții devine NUL, pentru că legiuitorul nu a prevăzut sancționarea unei persoane doar pe bază de vot, fără o comisie administrativă legal constituită în prealabil care să analizeze serios și obiectiv acuzațiile aduse. Dacă ar fi așa ar însemna că această COMISIE DE ETICA să aibă un caracter iluzoriu și ineficient, permițându-se sancționarea unei persoane doar pe bază de vot al unei structuri de conducere.

III. Un alt aspect deosebit de important ce consideram că trebuie să-l aveți în vedere, dacă reclamantului i-au fost respectate garanțiile prevăzute de art. 6, art. 10 și respectiv art. 13 din Convenția Europeană privind Drepturile Omului în speță: **dreptul la apărare în faza procedurii administrative, prezumția de nevinovăție, libertatea de exprimare, și eventual dreptul la un recurs efectiv**, pentru că în opinia noastră niciuna dintre aceste garanții nu s-au respectat.

Spre exemplu reprezentantul recurenței-pârâte a invocat „*necompetența instanței de judecată, în a soluționa această cauză*”, în acest fel ne punem întrebarea firească, dacă am admite prin absurd acest raționament al recurenței-pârâte, care ar fi „recursul efectiv” pe care îl are la îndemână reclamantul în baza art. 13 din CEDO care prevede că „*Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, **are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale**, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*”

Restul aspectelor nu consideram că se mai impun a mai fi analizate, întrucât nu credem că se poate trece peste aceste aspecte.

Totodată se impune prin prisma prevederilor art. 304¹ și respectiv art. 304 pct. 9, Cod Procedură Civilă să înlăturați motivarea (părerea) instanței fond, în care reclamantul este acuzat de comportament neacademic, atâta timp cât acuzațiile nu au fost analizate serios de organisme legal abilitate și care au competența să se pronunțe asupra acestor aspecte, iar persoanele fizice vizate de aceste acuzații s-au constituit în „persoane vătămate”, nereacționând în nici un fel.

Cu deosebită considerație!

Data

Membru fondator
Ec. Bădiță Ion Sebastian